

OPONENT

STRANA 1

OBČASNÍK O.S. OPONENT

WWW.OPONENT.CZ

ZDARMA

1/2011

Vážení čtenáři,

inspirací pro první letošní číslo občasníku OPONENT se stal významný český historik, pan profesor Jan Křen (*1930), který říká, že pro společenskou morálku jsou období mezi revolucemi nebo válkami velmi významná. Vysvětluje důvod - v této době se totiž běžnému občanovi vede RELATIVNĚ dobře, a proto se přestává zajímat o "vedení". Člověk si např. říká: "Vždyť to tu docela ujde, není proč to těm nahore ztěžovat, jen ať to takhle vedou dál - já bych to líp nedokázal, vždyť tomu ani nerozumím, oni jsou tam od toho, aby nás vedli... Že se něco nepovedlo? Tak už to přeče chodí - i mistr tesař se někdy utne". Je zcela logické, že za těchto podmínek si může vrchnost dělat, co se jí zlíbí.

Je těžké, avšak nezbytné, si přiznat, že tímto obdobím v současnosti procházíme. A je proto nejvyšší čas si uvědomit, že jsou to právě běžní svobodně uvažující občané, kteří mohou plundrování veřejných financí zastavit. Přesně z tohoto důvodu jsme se rozhodli uveřejnit články a názory, které se vymykají konformitě Radničních listů či Chebského deníku. Doufáme, že tím vytvoříme alternativní fórum pro Chebany, kteří se nebojí postavit se systému „o nás bez nás“, tak příznačnému pro české dějiny.

Začněme kontrolovat mocipány, jak hospodaří s veřejným majetkem, zabývejme se tím, jaké platy si rozdávají a zda (náhodou?) neupřednostňují osobní blaho před obecním. Ještě vše není rozkradeno a možnost změny k lepšímu tu existuje. Dejme jí tedy šanci a zajímejme se o to, jak druzí rozhodují o nás. Hodně úspěchů a ať to vyjde!

Vaše redakce

CHEBSKÁ ZASTUPITELKA Gabriela Licková si nechce přestat vážit sama sebe

Zeptali jsme se Gabriely Lickové, která je členkou o.s. OPONENT, na její první zkušenosti a dojmy z práce v chebském zastupitelstvu, tady je její odpověď:

Kdybych se neoprostila od úcty a respektu ke starostovi a místostarostům, zneuctila bych sama sebe - zkrátka, přestala bych si sebe vážit. Člověku to dochází postupně, co všechno je naše vedené schopné napáchat vinou sebestřednosti a krátkozrakosti. Vedení např. není ochotné si přiznat, že někde udělalo chybu a nejen že nehledá viníka, dokonce se ani nechce ponaučit a zavést opatření, které by zamezilo opakování chyby. Tuto neschopnost jsem zjistila při projednávání údajného nedopatření, za které nikdo nemůže a které má za následek omezení využití průmyslového parku v Dolních Dvorech.

Nikdo za nic nemůže

OBSAH:

Chebská zastupitelka Gabriela Licková si nechce přestat vážit sama sebe ... str. 1, pokrač. str. 4

Gymnázium Cheb - Brána na VŠ, ale na kterou? (F. KOUDELKA) ... str. 2

On-line rozhovor s Václavem Jaklem (přepis z Chebského deníku) ... str. 2, pokrač. str. 4

Romové a Nedotknutelní (G. LICKOVÁ) ... str. 3

Jak šli Dilino a Honza do jiného světa Česko - romská pohádka (KLAUDIE) ... str. 3

Antimonopol. Opravdu pomáhá? (L. KRAFT) ... str. 4

Já v tomto případě mluvím o chybě, kterou naše vedení blahosklonně svádí na neočekávanou změnu legislativy. Jedná se o změnu zákona o ochraně zemědělského půdního fondu (ZPF), která vyvolala extrémní zdražení odnímané půdy z tohoto fondu. Opět "nikdo za nic nemůže". Je zajímavé, že

to ne já, to zákonodárci

podnikatelé (i já osobně) jsme o chystané změně zákona věděli už několik měsíců dopředu a mohli jsme se na ni dostatečně připravit. Měli jsme hodně času na to rozhodnout se, zda se nám vyplatí odejmout pozemky ze ZPF podle starého zákona (tedy levně), ačkoliv by se na pozemcích začalo stavět až např. za 5 let, a návrat investice by se tak zdržel, nebo vyčkat s odejmutím půdy ze ZPF, až bude investiční záměr aktuální, tj. pozemky odnímat "za drahý peníz". Město Cheb (na rozdíl od podnikatelů) změnu zákona o ochraně ZPF nečekalo - postoj vedení Chebu je jasný: "To ne já, to zákonodárci!"

Na druhou stranu musím uznat, že Cheb není jediná obec, která u této novely zaspala. To jej však neomlouvá za laxní přístup jak při hlídání změn v legislativě, tak při hledání nápravy, aby se chyba již neopakovala.

Vedení města se totiž utěšuje příslibem ministerstva životního prostředí - dokonce vedoucí tamního odboru prý slíbil, že další novela (již v přípravě) věc napraví a odnímaní půdy ze ZPF v našem průmyslovém parku opět proběhne levně.

To už nelze nazývat kolektivní nezodpovědností, to je kolektivní blbost

pokračování na str.4

Gymnázium Cheb - Brána na VŠ, ale na kterou?

František Koudelka

Již od dětství všichni sníme o budoucím povolání, a kdyby se chodilo ze školek rovnou do zaměstnání, hemžilo by se to kolem nás v případě hochů samými hasiči, policisty, vojáky a v případě holek zdravotními sestrami, učitelkami a hlavně maminkami. Na základních školách se výběr diverzifikuje a při honbě za svým snem tento ústav opouštíme výměnou za gymnázia, střední odborné školy a různá učiliště.

Gymnázia jsou v České republice chápána jako mezistupeň před nástupem na vysoké školy. Trend poslední doby vykazuje, že nejlukrativnějšími a nejžádanějšími obory jsou lékařství, právo, ekonomie a sem tam se najde i nějaký ten technik. Málokdo má ale představu, co dané obory obnáší a stává se, že nakonec člověk studuje něco zcela jiného, než byla jeho původní představa. Typickým příkladem je student, který nastoupí na obor politologie s cílem stát se jednoho dne politikem, přičemž hned na první přednášce se dozví, že politologie nemá s politikou nic společného. Podle mého názoru k takovým paradoxům dochází zejména kvůli špatné informovanosti, která je zapříčiněna klamáním vysokých škol samotných (na internetových stránkách, v brožurách i na dni otevřených dveří univerzity často prezentují skutečnost zcela jinou, než jaká doopravdy je). Na vině je však i neschopnost gymnázií (chebské není výjimkou) pomoci studentům se správným výběrem – mnohdy totiž panuje stejná neinformovanost mezi pedagogy jako mezi studenty, a proto spíše slycháme rady typu, jaký máme jít studovat obor, ale ne už, jaká vysoká škola či fakulta je pro nás nejvhodnější.

Rozhodli jsme proto uspořádat sociologický průzkum mezi absolventy chebského gymnázia a závěry z něj vyplývající nechat otisknout. Rozhodně se nesnažíme kritizovat pedagogický sbor chebského gymnázia, spíše se snažíme jít příkladem a pomoci oktávánům vytvořit si o vysokých školách a záležitostech s nimi spojených alespoň nějakou představu¹⁾.

Bohužel se nám zatím podařilo získat pouze 31 respondentů, takže vypovídací hodnota je dosti omezená (na druhou stranu je mnoho odborníků, kteří se ztotožňují s výrokem W. Churchilla: „Nevěřím statistice, kterou jsem si nefalšoval sám.“ a sociologický průzkum, ať už by byl proveden jakkoliv důkladně, považují za nevěrohodný). Já v tomto případě považuji i nízký počet odpovědí za lepší než nic. Klad vidím i v tom, že většina z dotázaných skládala maturitní zkoušku v roce 2010, a jsou tak letošním i budoucím maturantům „nejblíže“.

Nyní už ale k samotnému průzkumu. Dotazník zodpovědělo 17 absolventů a 14 absolventek. Nejčastěji studenti maturovali z předmětů matematika (13), zeměpis (10) a biologie (8)²⁾. Průměr podaných přihlášek je 3,14 s nejčastější odpovědí „4“, přičemž nejvíce absolventů gymnázia studuje na Univerzitě Karlově (11), ČVUT (7) a ZČU (5). Mezi nejčastěji studované obory patří právo a právní věda a všeobecné lékařství.

Velmi pozitivní je na celém průzkumu fakt, že většina dotázaných studuje obor, který studovat chtěli. Jen 13 % respondentů uvedlo, že studovaný obor nebyl jejich původním záměrem. Ještě lepší výsledky vykazují odpovědi týkající se spokojenosti s vysokou školou a vysokoškolským životem: pouze 10 % dotázaných spokojeno není.

Při porovnávání obtížnosti vysokoškolského studia se středoškolským uvedlo 23 studentů, že vysokoškolské studium je obtížnější, z toho většina z nich uvedla „mnohem obtížnější“. Představu o budoucím povolání má 23 dotázaných ze 30.

Mnozí teď namítnou, k čemu může být takovýto výčet dat, mnohdy bez jakéhokoliv výkladu, zájemcům o vysokou školu. Myslím si, že uchazeči o VŠ si budou moci na základě těchto fakt vytvořit alespoň kusý obrázek, který jim pomůže lépe se připravit, a to ať už na jakýkoliv aspekt vysokého školství. My bychom navíc jejich neucelenou představu o budoucích možnostech rádi dotvořili tím, že v takovýchto průzkumech budeme pokračovat.

1) O to na gymnáziu sice usiluje i učitel informatiky a předmět VOS, avšak v obou případech se snaha máji účinkem. 2) Jazyky, jakožto povinnou součástí složení zkoušky, jsem ve výčtu opominul.

ON-LINE rozhovor s Václavem Jaklem v Chebském deníku.cz

Chebský deník zavedl novou rubriku – on line rozhovory s osobnostmi města. Na dotazy čtenářů – uživatelů internetu odpovídali představitelé chebské radnice a chebský farář. **Tyto rozhovory jsou pro veřejnost velkým přínosem.** Proto jsme si dovolili pro Vaši představu přepsat pár otázek položených v posledním on-line rozhovoru, který proběhl dne 16.-17. května.

Odpovídal chebský opoziční zastupitel, člen Strany svobodných občanů Ing. Václav Jakl. Vybrané otázky a odpovědi z Chebského deníku.cz přetiskujeme v nezměněné podobě a Chebskému deníku za tuto možnost děkujeme. (pokračování rozhovoru na str.4)

Celý rozhovor najdete na: www.chebsky.denik.cz/vaclavjakl

Zdravím Vás pane Jakle. Vaše strana je mi sympatická svým programem, vy sám svým vystupováním (např. kladením jedovatých otázek s mírným úsměvem). Podporoval byste vybudování městského koupaliště či areálu s koupalištěm? V mnoha městech ČR jsou koupaliště součástí nebo v blízkosti zástavby, aby jejich dosah byl nekomplikovaný pro obyvatele (např. Sokolov, Benešov nebo nedaleký Waldsassen). Koupání na přehr. Skalka je v nedohlednu, Jesenice je trochu z ruky (právě hůře dostupná) a ani připravovaná rekonstrukce levého břehu Ohře v podhradí koupaliště nezahrnuje, ikdyž se toto využití nabízelo vzhledem k historické plovárně zde. Jak jste za 20 let pokročil v angličtině - pamatují si Vás v porevolučním letech na různých workshopch, kde jsme vcelku dychtivě lapani angličtinu pana Smitha a snažili se neuměle anglicky vyjádřit své myšlenky...Díky za odpověď a přeji Vám pevné zdraví, veselou mysl a mnoho dobrých nápadů pro naše město. Roman, 17.5.2011 15:44

Odpověď vložena: 17.5.2011 17:13: Děkuji za milý dotaz na závěr. Koupaliště v Chebu chybí. Jednu chvíli to vypadalo, že se na Skalce vybuduje (bazény s čistou vodou). Ve Waldsassenu jsem byl při otevření bazény z titulu funkce člena řídicího výboru Iterreg IIIA. Takové koupaliště nebo nový krytý bazén

by Cheb potřeboval. Angličtina je stále mým koníčkem, ale že bych byl spokojen s úrovní její znalosti, to nevím. Děkuji za přání. Potěšilo mě. Děkuji všem za zajímavé dotazy. Současně bych si dovolil pozvat ty z vás, kteří budou mít zájem, aby přišli na pravidelné schůzky Svobodných a příznivců. Scházíme se vždy v týdně před každým jednáním chebského zastupitelstva, a to v pondělí od 18 hodin v restauraci U krále Jiřího v zadním salónku. Budeme rádi za kritické podněty a snahu o zlepšení města. Stávající městská vláda si nedovolí nás úplně přehlížet. Některé informace, které jsem zde nestihl popsat, najdete také na mých osobních webových stránkách: www.vaclavjakl.cz

Dobrý den, je pravda, že jste byl předlistopadovým členem KSČ? Nevadí Vám politická turistika napříč politickým spektrem? Pavel, 17.5.2011 15:30

Odpověď vložena: 17.5.2011 17:01: Ano, dva roky 1987-89 a stydím se za to. Pak jsem byl také v Občanském fóru (to nebyla strana) a zakládal jsem v Chebu ODS (myslím 1991). 18 let jsem byl v ODS, která se výrazně pokazila – odklonila od svých původních principů, a to jak na místní úrovni, tak na celostátní. Já se nezměnil. V takové straně jsem nemohl zůstat. Vybral jsem si stranu, Stranu svobodných občanů, která sice nebyla v kurzu jako TOP 09 nebo VV, ale která mi nejvíce názorově vyhovuje. Rozhodně jsem tím nesledoval svůj osobní prospěch. Myslíte, že toto je politická turistika?

ROMOVÉ a NEDOTKNUTELNÍ

Gabriela Licková

Pokud chceme pochopit Romy, musíme nahlédnout do jejich historie, kdy jako Nedotknutelní, tj. lidé chudí, stojící mimo všechny kasty, putovali Indií a pak z Indie do evropských zemí. Jako kočovníci se živili tradičními řemesly, po kterých byla poptávka. Práci si našli všude, kam dorazili, ale bylo to jen na chvíli. Po zdrátování všech místních hrnců, uzdravení a podkování koňů, prodeji všech kožešin a kůží atd. museli jít zas o vesnici dál. Řemeslo se dědilo z otce na syna a pokud by mladíka dědictví nebylo, mohl se jen utěšovat, že v příštím životě bude příslušet k nějaké kastě a bude se mu dařit lépe.

Není divu, že vnímání světa Romy se vždy lišilo od našeho a že tato odlišnost se projevuje dodnes i ve významu slov, byť mluvíme všichni česky. Je známé, že české děti v první třídě umí jazykem lépe sdělovat obsahy, zatímco romské děti vyjadřují city. Vyberte si, co je lepší?

Když mluvím o významu slov, zdržím se u společenského postavení kočovníků, které v Indii znělo "Nedotknutelní".

Jak šli Dilino a Honza do Jiného světa

Česko – romská pohádka od Klaudie ve zkrácené verzi

Bylo nebylo, stalo se ve dvou světech. Jeden se jmenoval Svůj a ten druhý byl Jiný. Dilino byl romský kluk ze Svěho světa. Ve škole propadal. Dilino nebyl hloupý, ale do školy chodil jen málo. Děti se mu smály. Rok s rokem se sešel až Dilino přestal chodit úplně. Honza byl bílý. Byl to Dilinův spolužák, který moc rozumu nepobral. On chodil do školy každý den, i z něho si děti dělaly legraci - to proto, že byl natvrdlý. Sešel se rok s rokem a taky Honza přestal do školy chodit. Tak se ti dva skamarádili. Jeden druhému se neposmíval a spolu si hráli. Když byli unavení, sedli si pod strom. Dilino vyprávěl dlouhé příběhy. Nejčastěji Dilino mluvil o Jiném světě. Dokázal ten svět popsat tak krásně, barvitě a dopodrobna, až se Honza do Jiného světa zamiloval. A tvrdil, že nechce nikde jinde žít. Dilino mu ze začátku domlouval, ale netrvalo dlouho a představa Jiného světa učarovala i jemu. Oba kluci se dohodli, že podniknou do Jiného světa výpravu. Jak to zaonačili, je na dlouhé vyprávění, takže až někdy příště.

Když Dilino a Honza poprvé vstoupili do brány Jiného světa, byli nadšení - Jiný svět byl přesně takový, jaký si ho vysnili - chodníky, střechy, ploty zkrátka všechno tu bylo ze stříbra, zlata nebo drahého kamení, a nikdo to nerozkrádal. Romové byli vážení zvěrolékaři, muzikanti, projektanti, malíři. Nikdo Romy ani hloupými neopovrhoval, protože pracovali jako každý jiný a obyvatelé Jiného světa si jejich práce vážili. Zkrátka, obyvatelé Jiného světa věděli, že bez práce nejsou koláče. Kluci se rozhodli, že v Jiném světě zůstanou. Ale ouha, Honza ani Dilino neuměli psát a počítat jen na prstech jedné ruky. Co naplat, řekli jim na Úřadě, jestliže tu chcete žít, musíte si zopakovat první třídu. Dilino i Honza se lekli, vždyť odešli ze Svěho světa právě proto, aby nemuseli nic dělat! Slovo dalo slovo a místo toho, aby chodili do školy, bloumali po ulicích. Nešťastní a bezradní, že takhle si to v Jiném světě nepředstavovali, si jednou sedli do stínu pod strom. Vtom Honza slyší, jak vítr šumí v koruně a jakoby mu šeptal do ucha: „Krást je tak jednoduché a zábavné“. Podívá se na Dilina s otazníkem v očích. Dilino přikývne. Začíná se stmívat. Kluci beze slova vstanou a jdou na věc. Bohužel, byl to čert Našeptavač, kdo jim radil a koho poslechli - zlato, stříbro a drahé kameny v Jiném světě kradli a do Svěho světa prodávali.

Po čase, který utekl jako voda v potoce, byli z malých kluků mladíci. Ve Svém světě se Dilino i Honza stali bohatými obchodníky. Byli váženými občany - juniory, protože měli peníze. Tak se z opovrhovaných záškoláků, stali uznávaní jinoši, ačkoliv nebyli staří, moudří, chytří ani vzdělaní. Ovšem v Jiném světě to bylo jinačí. Nikdo nikoho kvůli penězům neobdivoval ani mu nezáviděl. V Jiném světě byla pravým bohatstvím moudrost, učenost, šikovnost a slušnost. Není proto divu, že kluci trávili více času ve Svém světě a do Jiného světa přišli jen, když potřebovali.

Jednoho dne ale lidem z Jiného světa došlo, že někdo u nich krade. A to se stalo Dilinovi i Honzovi osudným - soudce Josef vyřkl ortel: „Odeďte, i když jste skoro dospělí muži, budete chodit do naší jinosvětské školy tak dlouho a budete opakovat tolikrát každou třídu, dokud se nenaučíte psát, počítat a slušně se chovat!“. Prvního září tak oba nešťastníci začali chodit do jinosvětské školy s prvňáčky. Po nějaké době Dilino i Honza zjistili, že když dávají pozor, něco jim v hlavě zůstane. Toho využil kouzelník Orio, který klukům pomáhal dostat se do Jiného světa, a přičaroval Dilinovi sen, jak u kovadliny s kladivem v ruce stojí a dostává diplom a medaili. Když se Dilino probudí, v očích se mu rozzáří plámeček neštěstí, strká do Honzy a říká: „Zkusíme dokončit školu bez opakování, když se chce, tak to jde!“. Honza nadšeně kývá hlavou, že jo, a srdce se mu málem rozskočí. Hned se oba do toho vrhnou - začnou se šprtát až z nich jiskry létají.

Dilino a Honza se nakonec stali poctivými a váženými občany v Jiném světě díky svému odhodlání něco změnit. Byla to cesta trnitá, zato odměna je sladká - Dilino se svou ženou Ester koncertují. Muzicírují však jen ve svém volném čase, protože..., ale to řeknu až nakonec, teď je řada na Honzovi - Honza má za ženu Aničku, která mu upeče na fotbalový zápas vždycky ty nejlepší buchty, aby se mu dobře hrálo. Je uznávanou pekařkou a cukrářkou. Zazvonil zvonec a pohádky je konec. Na co že jsme ještě zapomněli? Á, už vím - co vlastně dělá Dilino, když nekoncertuje, a co Honza, když nehraje fotbal. Inu, oběma je nejspíš souzeno, že mají společný skutečný sen - svou vlastní kovárnu, kde pracují jako světoznámí umělečtí kováři. A teď už je doopravdy konec.

Přidělená role Nedotknutelným byla jasná - neopovrhuj prací, kvůli které se musíš harcovat z místa na místo. Dnešní název pozice Romů by mohl znít stejně. Dokonce i úloha by byla předurčena osudem, ovšem s tím rozdílem, že jakoukoliv práci je nutné opovrhovat. Proč? Důvod je zřejmý - nemá smysl pracovat se základním vzděláním získaným ve "zvláštní škole" a žít z minimální mzdy, když sociální dávky jsou vyšší. A tak dnešní Nedotknutelní vynikají svým umem a efektivitou jednání s úředníky (klobouk dolů) - jak by ne, vždyť obchodnímu jednání a děláni dobrého dojmu se naučili během staletého kočování.

Takže, kdo za to vlastně může? Jsou to Romové, kteří pouze využívají naší nabídky, nebo jsme to my, kteří bezhlavě nabízíme a nerespektujeme odlišnost našich povah?

Odpovědi pro Chebany by mohl být systém dostupného bydlení¹⁾, který Rada města Chebu v květnu schválila a který je založen na zohlednění specifik nejen Romů, ale všech rizikových, diskriminovaných, nekompetentních, sociálně vyloučených osob a rodin. Držme jim i sobě palce.

1) Jedná se o systém bytů a ubytovacích zařízení různých vlastníků spolupracujících s poskytovateli sociálních služeb. Systém je rozdělen do několika úrovní, které se liší typem a mírou komfortu bydlení. Čím vyšší stupeň, tím vyšší komfort, který si člověk musí zasloužit (školní docházkou dětí, pracovní disciplínou, bezdlužností, bezúhonností, schopností hospodařit,...).

CHEBSKÁ ZASTUPITELKA Gabriela Licková si nechce přestat vážit sama sebe

(pokračování ze str.1)

Přestože je sporné, zda se městu Cheb vyplatí, aby odnímalo pozemky ze ZPF levně (zájemce o výrobu v průmyslovém park je totiž v nedohlednu - nač tedy zbytečně utrácet za odnětí ze ZPF), jedná se o ignoranci procesu legislativních změn s možným následkem milionových škod. Legislativní změny, jak víme, naši zákonodárci sekají jak Baťa cvičky. Výsledkem této chyby, kdy nejsme schopni reagovat na avizované změny zákonů, je škrtnutí jedné možnosti. Tento škrt jsme neposoudili, zda je správný, či nikoliv - nemohli jsme se svobodně rozhodnout, zda chceme, či nechceme škrtat, a jediným zavedeným opatřením našeho vedení je interní audit (IÁ). V rámci IÁ úředníci sepíší, jak k zaevidovanému "nedopatření" došlo a navrhnou jeho řešení. Protože však doposud závěr interního auditu v oblasti rizika legislativních změn byl příliš obecný, bude se čekat na konkrétnější zprávu auditu z r. 2011. Odhaduji, že celý rok může docházet k opakování chyby. Podnikatelé by tuto věc řešili rychle s náležitou opatrností. Nehrozilo by jim, že chybu budou jen pozorovat (a opakovat).

Nebo další příklad - budeme aktualizovat Strategický plán rozvoje města Chebu za 800.000,- Kč, **Z neznalosti zákona nelze těžit** rozpracovaný územní plán se kvůli tomu pozastaví a mezitím dojde k prohlášení pozemků dříve nehonebních za honební. Jak souvisí honitba s územním plánováním? Jednoduše, jakékoliv územní rozhodnutí, které se týká honebních pozemků, vyžaduje souhlas mysliveckého sdružení (které má pronajatou honitbu na daném pozemku). Z toho vyplývá, že např. když město Cheb získá investora pro plavecký bazén územním plánem navrhovaný na loukách při silnici na Sv. Kříž, myslivci, kteří tu louku budou mít pronajatou pro honitbu, můžou (a taky budou) dělat problémy. Řešením v této oblasti by byly smluvní podmínky s myslivci, ovšem pochybují, že by někdo z vedení tento problém ve smlouvě zohlednil (anebo chtěl zohlednit). Nechám se překvapit - zatím jsem ve fázi sběru informací o rozsahu ploch a zdůvodnění, proč máme mít z pozemků nehonebních pozemky honební.

Přestat cenit zuby...

Konečně do třetice - jako členka výběrové komise v nejmenovaném výběrovém řízení (není ještě dokončeno) jsem až na konci celého jednání zjistila, že se nejspíš podílím na povedeném divadelním kuse, v němž hrají kašpárka. Ač pozdě, přece jen mi to došlo, takže jsem alespoň ke svému podpisu připojila poznámku, kterou

jsem rozvedla v samostatnou informaci adresovanou Radě města Chebu. Jak s touto informací rada naloží, je otázka. Už slyším naše vedení, že jsem hysterka, že stále jen remcám a nic se mi nelíbí. Pravda je asi někde uprostřed, ovšem když se zamyslím, kdo a co ze mne udělalo toho remcala, pak dojdou k závěru, že jednám správně. Tvrdím, že je lepší ozvat se, než "držet hubu a krok" a pak si ji někde rozbít (to když lídr zakopne). A když ani remcání nebude pomáhat, tak zvolím cestu paragrafů trestního řádu, zákona o obcích, občanského zákona apod. - je nutné nebát se, přestat vrčet, štěkat, cenit zuby a začít kousat.

...a začít kousat

Antimonopol. Opravdu pomáhá?

Lukáš Kraft

Nesnáším stolní hru Monopoly. Možná si říkáte, že potom musím milovat antimonopol. To je ale ještě větší hnus. Mluvím o všech antimonopolních úřadech, které dávají firmám pokuty za to, že jsou tak skvělé (ty firmy). Například firma Microsoft se od Evropské unie dočkala již hromady pokut (v řádech desítek miliard korun) a nakázání. Musela začít prodávat svůj systém Windows bez Windows Media Playeru. Musela zavést ballot screen.

Zájmeno „svůj“ není zvýrazněno náhodou! Proč něco takového musí dělat?! Je to systém jen a jen Microsoftu. Stačí se nad tím zamyslet a převést si to do jiných situací:

- Windows má v základní výbavě kalkulačku. Já ovšem vyvíjím vlastní kalkulačku. Chci ballot screen¹⁾ pro kalkulačky!
- Škodovku Yeti vyrábějí sériově s nějakým autorádiem. „Já tam nechci ale tohle rádio, já tam chci tamto! Budu vás žalovat za zneužívání vašeho postavení!“
- A vůbec, obrazovky výběru u všeho!

Systém Windows je produkt Microsoftu. Je jejich. Můžou si s ním dělat, co chtějí, dokud jim za to je někdo ochotný platit. Přijde mi neuvěřitelně drzé, že firmu Microsoft někdo pokutuje za úspěch. Proč nemusí mít konkurenční systém Mac OS také obrazovku pro výběr prohlížečů? A nemusím se držet jen příkladů ze světa počítačů...

Firma Student Agency má dostat pokutu 6 milionů za to, že nabízela svým stálým zákazníkům velmi levné jízdenky na trase Praha-Plzeň. Proč má dostat pokutu 6 milionů za to, že je tak oblíbená a může si dovolit jít pod cenu? Proč se trestají úspěšní a ne zločinci? Kde to žijeme?

1) ballot screen = obrazovka výběru (pozn. redakce)

ON-LINE rozhovor s Václavem Jaklem v Chebském deníku.cz

(pokračování ze str.2)

Dobrý den! V jednom rozhovoru jste řekl: Jsem členem městského zastupitelstva a jsem celkem zděšen, jak si kolegové z koalice osvojili heslo „musíme si pomáhat“. Co jste tím přesně myslel? Zdá se mi, že dost často kritizujete "kolegy" z jiných stran. Nebojíte, že vám někdo dá "přes ústa"? Ptám se proto, že nedaleko od Chebu se pár lidem takové kritizování (zvlkášť, pokud bylo opodstatněné) nevyplatilo... Děkuji předem za odpověď. Honza z Chebu, 17.5.2011 14:14

Odpověď vložena: 17.5.2011 16:45: Tři příklady z minulého volebního období: Turistická ubytovna ve Špalíčku - nevydařený záměr Tomáše Lindy (150 tis. - neprošlo) Zakázka šitá na (?) míru při výběrovém řízení na údržbu veřejné zeleně (60 mil. Kč - neprošlo). Publicita pěší zóny část B „Mediální kampaň“ VŘ vyhrála firma invita s.r.o., Cheb za cenu cca 998.000 Kč a Publicita pěší zóny část C „Internetové stránky“ vyhrála firma invita s.r.o., Cheb za cenu cca 841.000 Kč. Je fakt, že jsem nedlouho po svém nástupu do funkce starosty dostal v obálce do schránky ostrý náboj ze samopalu. Každé podnikání má svá rizika.

Dobrý den! Pane Jakle, řekl bych, že jste docela kontroverzní osobnost regionu. Někdo Vás má rád, jiný Vás nemůže vystát. Čím si myslíte, že to je? Tonda, 17.5.2011 13:41

Odpověď vložena: 17.5.2011 16:34: Říkám věci tak, jak si je myslím. Říkám je, hlavně když cítím, že si někdo dělá z radnice dojnou krávu. Jsou tací, kteří jsou v jedné větě schopni říci dva protikladné názory a oba obhajovat. To není můj případ. A také rozlišuji mezi fakty a názory. Pro někoho je to totéž.

OBČASNÍK OPONENT ročník II je vydáván v Chebu, distribuován občas a zdarma. Za redakci odpovídá Gabriela Licková, členka výboru o.s. OPONENT. E-mail: info@oponent.cz

číslo 1/2011 bylo vydáno 31.5.2011

Autorská práva vykovává vydavatel. Bez písemného svolení vydavatele je zakázáno jakékoliv užití části nebo celku díla, zejména rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem, mechanickým nebo elektronickým, v českém nebo jiném jazyce.

Občasník
e.č. MK ČR E 19432
vydává
o.s. OPONENT
www.oponent.cz
IČ: 22676406
adres redakce:
Blanická 20
350 02 Cheb
e-mail:
info@oponent.cz